

HET “RECHT SNIJDEN”

DIE HINDERLIJKE PAAR WOORDEN

Door: Mike Schroeder

*“2Timotheüs 2:15: Benaarstig u, om uzelfven Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid **recht snijdt**. (Stat. vert. 1946).*

2Tim.2:15: Study to shew thyself approved unto God, a workman that needeth not to be ashamed, rightly dividing the word of truth. (King James 1611).

De vetgedrukte woorden, betreffende het “recht snijden” in deze passage van de Schrift, heeft vele uitleggers en theologen verward sinds het is neergeschreven in de eerste eeuw in Paulus zijn tweede brief aan Thimotheüs. De woorden zijn vertaald van het Griekse woord Orthotomeo dat, volgens het woordenboek van Strong, betekent: “correct ontleden”. Het woordenboek van Webster geeft een meer gecompliceerde definitie:

“Het delen of scheiden van een geheel; om een zaak te verdelen in twee of meer stukken; om het gescheiden worden; het apart houden door een afscheiding of door een denkbeeldige lijn of limiet”.

In wetenschappelijke analyses is er een heersend axioma dat zegt: “het geheel is de som der delen”. Om dus een goed begrip te krijgen van het geheel moeten de afzonderlijke delen, die van dat geheel uitmaken, apart bestudeerd worden.

Er is daarin geen verschil met het bestuderen van de Bijbel. Om het geheel te begrijpen moet het verdeeld worden (correct ontleden). Maar het merendeel van de uitleggers, predikers, leraren en geleerden hebben de betekenis van deze woorden afgewezen door het op de volgende manier te wijzigen:

“Het betekent het correct omgaan met, eigenlijk betekent het het verdelen van de Bijbel of het snijden, maar dat is niet, zoals wij dat begrijpen, wat de tekst bedoeld te zeggen....Het recht snijden van de waarheid betekent het correct interpreteren”.

Vele moderne Bijbelvertalingen, inclusief de meeste populaire vertalingen, ondersteunen het veranderen van de woorden in de Statenvertaling naar woorden met een onduidelijke of andere betekenis.

We nemen de Statenvertaling van 1946 voor waar aan en dan volgt automatisch de vraag: “hoe moeten we recht snijden? “. Omdat deze aansporing, of vermaning, slechts één keer, bij de apostel Paulus, in de Bijbel wordt genoemd is het dan niet logisch dat we bij hem moeten zijn voor de uitleg?

Ja dus! En we hoeven niet verder te gaan dan hetzelfde hoofdstuk 2Timotheüs 2. We kijken naar de context en beginnen bij het begin van het hoofdstuk:

“2Tim.2:1:8:1 Gij dan, mijn zoon, word gesterkt in de genade, die in Christus Jezus is;

2 En hetgeen gij van mij gehoord hebt onder vele getuigen, betrouw dat aan getrouwe mensen, welke bekwaam zullen zijn om ook anderen te leren.
 3 Gij dan, lijd verdrukkingen, als een goed krijgsknecht van Jezus Christus.
 4 Niemand, die in de krijg dient, wordt ingewikkeld in de handelingen des leeftochts, opdat hij dien moge behagen, die hem tot den krijg aangenomen heeft.
 5 En indien ook iemand strijdt, die wordt niet gekroond, zo hij niet wettelijk heeft gestreden.
 6 De landman, als hij arbeidt, moet alzo eerst de vruchten genieten.
 7 Merk, hetgeen ik zeg; doch de Heere geve u verstand in alle dingen.
 8 Houd in gedachtenis, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt, Welke is uit den zaden Davids, naar mijn Evangelie;

Let op de volgende drie dingen in deze passage:

- 1)-Timotheüs moet hetgeen hij van Paulus heeft gehoord aan getrouwe mensen toebetrouwen (vers 2).
- 2)-Als het zijn verlangen is om alle dingen te begrijpen dan moet Timotheüs acht geven op hetgeen Paulus zegt (vers 7).
- 3)-Hij moet in gedachtenis houden dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt naar het evangelie van Paulus (vers 8).

Deze verzen schreeuwen absolute exclusiviteit uit, en dat is: **Paulus had een andere boodschap**. Waarom zou hij anders de exclusieve uitdrukking “mijn evangelie” gebruiken. Trouwens, als dat niet het geval is, waarom spoort hij Timotheüs dan niet aan om acht te slaan op hetgeen Jezus heeft gezegd, en: “*de Heere geve u verstand in alle dingen*”. Is dat niet hetgeen wat de meeste Christenen wordt geleerd om te geloven? Dat ze, boven alle andere delen van de Schrift, moeten volgen wat Jezus heeft gezegd in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes?

De standaard uitleg hiervan is, zonder uitzondering, dat hij natuurlijk Timotheüs aanspoorde om, eerst en vooral, acht te slaan op hetgeen Jezus heeft gezegd want Paulus heeft niets gezegd dat daarvan verschilt. Laten we vergelijken wat Jezus zegt in de vier evangelieën met wat Paulus zegt en zijn 13 brieven om te zien of dat waar is:

Jezus:

--Is gezonden: “.....tot de verloren schapen van het huis Israels” (Matth.15:24). Predikte: “*het evangelie van het Koninkrijk..... Bekeert u; want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen*”. (Matth.4:17-23).

--Jezus vertelde zijn volgelingen te stoppen waarmee ze bezig waren, alles te verkopen, afstand doen van alle materiële bezittingen en: “en te volharden tot het einde, om zalig te worden”. (Matth.10:9-10; Matth.19:21; Matth.24:13).

--Jezus vertelde zijn volgelingen dat ze: “wederom geboren moesten worden.... geboren uit de Geest om het Koninkrijk Gods te zien”. (Joh.3:3-7).

--Jezus vertelde zijn volgelingen dat hij niet was gekomen om de wet te ontbinden maar om te “vervullen”, en maakte gehoorzaamheid aan de wet tot voorwaarde voor het discipelschap. (Matth.5:17; 19:17; Jac.2:10).

--Jezus zei dat zijn volgelingen elkander zouden herkennen door de vruchten die ze voort brachten; en dat degenen die hem beleden als de Christus, maar boze werken voort brachten in het vuur zouden worden geworpen. (Matth.7:14-20).

Jezus zei dat een godslasteraar (iemand die tegen de Heilige Geest sprak) niet vergeven kon worden “*noch in deze eeuw, noch in de toekomst*”. (Matth.12:32).

Paulus:

--Werd “ver tot de Heidenen gezonden”. Hij is de apostel der Heidenen (Hand.22:21; Rom.11:13).

--Paulus predikte: “het evangelie van Christus....dat Christus is gestorven voor onze zonden.....werd begraven.....is opgestaan ten derde dage.....voor onze rechtvaardigmaking...geloof in de Heere Jezus Christus en gij zult zalig worden”. (1Kor.15:1-4; Rom.4:25; Hand.16:31).

--Vertelde zijn volgelingen nimmer om ergens afstand van te doen. Daarentegen vertelde hij hen om te werken zodat ze konden voorzien in de dingen voor hun eigen huishouding. (2Thess.3:10; 1Thess.4:11).

--Paulus heeft nimmer gepredikt dat iemand wederom geboren moest worden, veeleer heeft hij gezegd dat ze, als ze zijn evangelie geloofden, zalig en verzegeld zouden worden “tot de dag der verlossing, niet “wederom geboren” worden. (1Kor.15:1-2; Ef.1:13)

--Paulus heeft gezegd dat niemand gerechtvaardigd kan worden door de wet te houden, maar dat “allen die geloven” van alle dingen gerechtvaardigd kunnen worden zonder de wet. (Hand.13:38-39; Rom.3:19-22).

--Paulus heeft gezegd dat de slechte werken door het vuur zouden worden verteerd, maar de gelovige die ze heeft gedaan zal gered worden. (1Kor.3:10-15).

--Paulus was een godslasteraar omdat hij, in Hand.7 en 8, tegen de werkzaamheid van de Heilige Geest had gesproken. Toch zegt hij dat hij, ondanks dat “hem barmhartigheid is geschied” door de Heer (hij heeft vergeving ontvangen), tot een voorbeeld is dergenen, die in Hem geloven zullen ten eeuwigen leven. (1Tim.1:13-16).

Er kan op geen enkele manier, in een eerlijke beoordeling, iemand zijn die zegt dat deze boodschappen dezelfde zijn en dat ze slechts verschillend worden uitgedrukt. En toch is dat wat het merendeel van de Bijbel uitleggers doen en hun volgelingen zijn het er, zonder ook maar iets te vragen, mee eens. **De weinigen die wel vragen stellen worden genegeerd, gestenigd en weggestuurd als bedriegers en onruststokers.**

Conclusie:

We kunnen dus de conclusie trekken dat, toen Paulus aan Timotheüs (en ook aan ons) de opdracht gaf om het Woord der waarheid recht te snijden, hij, eerst en vooral, bedoelde om zijn leer te scheiden van de leer die de Heer onderwees aan zijn discipelen tijdens zijn aardse bediening, die zijn discipelen, op hun beurt, overbrachten aan “de verloren schapen van het huis Israëls”, zoals hun was opgedragen om te doen nadat Hij was opgevaren ten hemel. Paulus gaf deze opdracht, van het recht snijden, omdat het bij lange na niet dezelfde boodschap was maar: “een ander evangelie” is.

Daarom kon Paulus geen deel hebben aan hetgeen de twaalven deden, hij predikte niet hetgeen zij predikten en zijn status als godslasteraar zou hem automatisch hebben buitengesloten. Hij is niet, zoals dat algemeen wordt geleerd, de “ware” twaalfde apostel; hij is de dertiende apostel die dertien brieven heeft geschreven welke NU de blauwdruk en boodschap zijn: “*tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen*”. (Rom.16:26).

Vertaald door: L. H. Meijer.
E-mail: l.h.meyer@ziggo.nl